

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๐-๗๗๒๗-๒๗๖๔
ที่ สภ.๐๐๓๒.๐๐๑ / ๙๗๙ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๖๔

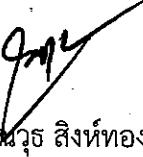
เรื่อง อนุญาตนำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

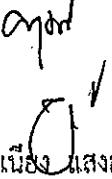
ตามที่ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เพื่อพิจารณาเผยแพร่ผลงานวิชาการเรื่อง “ประสิทธิผลของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงานที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ โรงพยาบาลพระแสง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี (English) Effective of diabetic health modification intensive camp among uncontrol blood sugar diabetic working age patients, Phraseang Hospital, Phraseang District, Suratthani Province.” เป็นผลงานของนางจริยา พนูแสง ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์นำผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังรายละเอียดแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายณัฏฐ์ พันธ์ทอง)

ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

(นายลัมเปียง แสงสว่าง)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาล (นายแพทย์) เชี่ยวชาญ โรงพยาบาลทุนพิน
รักษาการในตำแหน่ง นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ผู้แทนกรมป้องกัน) ปฏิบัติราชการแทน
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัด
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
วัน/เดือน/ปี : ๒๕๖๔ กันยายน ๒๕๖๔

หัวข้อ : การเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ (Research)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) :

เอกสารจำนวน ๑๓ หน้า

- ประสิทธิผลของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงานที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ โรงพยาบาลพระแสง อำเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(English) Effectiveness of diabetic health modification intensive camp among uncontrol blood sugar diabetic working age patients, Phraseang Hospital, Phraseang District, Suratthani Province.

Link ภายนอก: (ถ้ามี) : ..... ลิ๊งค์ ๐๙๐๒๐๙๒๕๖๔ .....

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

พิรุณ เพชรชัย

(นางสาวพิรุณ เพชรชัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

วันที่ ๓ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้อนุมัติรับรอง

ก.

(.....)

ตำแหน่ง..(นายสิงห์ณรงค์ ใจเจริญ)

วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

พิรุณ เพชรชัย

(นางสาวพิรุณ เพชรชัย)

ตำแหน่ง พนักงานราชการ

วันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

“ประสิทธิผลของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงานที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ โรงพยาบาลพระแสง อ่าเภอพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี”

Effective of diabetic health modification intensive camp among uncontrol blood sugar diabetic working age patients, Phraseang Hospital, Phraseang District, Suratthani Province

นางจริยา หนูแสง

โรงพยาบาลพระแสง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Mrs. Chariya Nusang

Phraseang Hospital

บทคัดย่อ

ที่มา: การเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเบาหวานวัยทำงานสั่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มวัยดังกล่าวทั้งในระดับส่วนตัวและในระดับสังคมในการดูแลรักษา เนื่องจากประชากรวัยทำงานเป็นกลุ่มสำคัญของประเทศชาติ การพัฒนาโปรแกรมการดูแลผู้ป่วยการดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่เฉพาะเจาะจงในกลุ่มวัยทำงานซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเป็นการช่วยลดการเกิดภาวะแทรกซ้อน สามารถป้องกันการเกิดผลกระทบดังกล่าวได้

วัตถุประสงค์: เพื่อพัฒนาโปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้นและศึกษาประสิทธิผลของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงานที่ควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้

ระเบียบวิธีวิจัย: การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ศึกษาในผู้ป่วยเบาหวานวัยทำงานอายุ 18-59 ปีที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้ ที่มารับบริการที่คลินิกโรคเรื้อรังโรงพยาบาลพระแสง ปี 2564 จำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อน และหลังการทดลองด้วยสถิติ Independent sample t-test

ผลการวิจัย: ภายหลังเสร็จสิ้นการทดลอง ระดับคะแนนความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุม ระดับ FBS ของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของระดับน้ำตาลในเลือดน้อยกว่ากลุ่มควบคุม 39.78 mg% ระดับ HbA1C ค่าความดันโลหิตของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยน้ำตาลในเลือดน้อยกว่ากลุ่มควบคุม 1.04 mg% ดัชนีมวลกายและรอบเอวของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$) โดยกลุ่มทดลองมีค่าเนื้อเยื่อดัชนีมวลกายน้อยกว่ากลุ่มควบคุม 0.24 kg/m² และมีค่าเฉลี่ยรอบเอวน้อยกว่ากลุ่มควบคุม 0.94 เซนติเมตร

สรุปผล: โปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้นสามารถนำไปใช้ในการให้การดูแลผู้ป่วยเบาหวานวัยทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการดูแลตนเอง ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ ค่าสำคัญ: ผู้ป่วยเบาหวาน วัยทำงาน โปรแกรมค่ายเบาหวาน

Abstract

Background: The increasing number of diabetes working age patients influenced their health and cost of treatment. Specific healthcare program related to real need of the population need to be conducted in order to solve this problem.

Objectives: This study aimed to develop of diabetic health modification intensive camp among uncontrol blood sugar diabetic working age patients and to evaluate the effective of the program.

Methods: Quasi experimental research was conducted within 70 diabetic working age patients separated into two groups; experimental and control group using simple random sampling. Data were collected by questionnaires and health evaluation form. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, and standard derivation. An independent sample t-test used to compare mean pre-test and post-test between experimental and control group.

Results: The results were revealed that after implemented the program, Knowledge and behaviors had significantly increased better than before implemented the program and better than control group at the .01 level. The experimental group had significantly decreased the level of FBS at the .01 level (mean difference = 39.78 mg%). HbA1C, Blood pressure better than before implemented the program and better than control group at the 0.05 level (mean difference = 1.04). BMI and West of experimental group had not significantly decreased after implemented the program and but better than control group (mean difference = 0.24 kg/m², 0.94 cm).

Conclusion: The diabetic health modification intensive camp among uncontrol blood sugar diabetic working age patients could assist health professionals to develop healthcare services to support other diabetes patients.

Keywords: Diabetes patients, working age group, Diabetes camp program

บทนำ

ปัจจุบันทั่วโลกยังคงเผชิญกับสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยเบาหวาน รวมทั้งประเทศไทย องค์การอนามัยโลก (WHO)¹ รายงานว่าในปี พ.ศ.2552 ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีจำนวน 208 ล้านคน เพิ่มขึ้นเป็น 422 ล้านคนในปี พ.ศ.2557 และมีผู้เสียชีวิตจากโรคเบาหวานจำนวน 1.5 ล้านคน และยังพบว่าประชากรทั่วโลกที่มีอายุมากกว่า 18 ปี ป่วยด้วยโรคเบาหวานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.7 และในปีเดียวกันพบว่าในประเทศไทยมีผู้ป่วยเบาหวานร้อยละ 37.9 ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้จากจำนวนผู้ป่วยเบาหวานทั้งหมดค่อนจากกันนั้น กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขรายงานว่า ในปี 2562 อัตราการเกิดโรคเบาหวานในกลุ่มประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไปเพิ่มขึ้นร้อยละ 29 และเป็นอันดับที่ 2 ของจำนวนผู้ป่วยโรคเรื้อรังในกลุ่mvทั้งงาน^{3,4} และเป็นสาเหตุของการเกิดภาวะแทรกซ้อน ที่ต้องใช้เวลาในการรักษาภาราน และใช้บประมาณที่ค่อนข้างสูง^{5,6}

จากการศึกษาข้อมูลผู้ป่วยเบาหวานของโรงพยาบาลพระแสงตั้งแต่ปี พ.ศ.2560-2563 พบว่าอัตราการเกิดโรคเบาหวาน เท่ากับ 3.79, 3.97, 3.92 และ 4.03 ตามลำดับและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องร่วมกับอัตราการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี HbA1C < 7 % ยังไม่ได้ตามเป้าหมาย ในปี พ.ศ.2560-2563 พบรู้ป่วยคุมน้ำตาลได้ดี ร้อยละ 24.73, 31.84, 28.74 และ 42.05 ตามลำดับ อุบัติการณ์ดังกล่าวยังพบมากขึ้นในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่mvทั้งงานที่มีอายุ 18-59 ปี ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของการพัฒนาชุมชนและประเทศไทย ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้นสำหรับผู้ป่วยเบาหวานกลุ่mvทั้งงานที่ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ขึ้น เพื่อให้ผู้ป่วยเบาหวานวัยทำงานสามารถดูแลตนเอง ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อน และลดค่าใช้จ่ายในการรักษาในระยะยาวต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาโปรแกรมค่ายเบาหวานที่เหมาะสมกับบริบทของการดูแลผู้ป่วยเบาหวานกลุ่mvทั้งงานของโรงพยาบาลพระแสง

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่mvทั้งงานที่ควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้ในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 ความรู้ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.2 พฤติกรรมการดูแลตนของก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2.3 ผลการดูแลตนของก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ประโยชน์

ผู้ป่วยเบาหวานมีความรู้ในการดูแลตนเอง สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ และควบคุมระดับน้ำตาล ลดภาวะแทรกซ้อน ลดการนอน ผลการศึกษาสามารถพัฒนาแนวทางการดูแลตนของกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ในกลุ่มอื่นต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi experimental)

ประชากร คือ ผู้ป่วยเบาหวานอายุ 18-59 ปี ที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้รับการรักษา ที่โรงพยาบาลพระแสง ปี 2564 จำนวน 287 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานอายุ 18-59 ปี ที่ไม่สามารถควบคุมน้ำตาลในเลือดได้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมคำนวณอำนาจทางทดสอบและขนาดตัวอย่าง (G* Power) ของ Jacob Cohen⁷ โดยคำนวณค่า effect size ได้ 0.63 โดยคำนวณจากงานวิจัยในอดีตที่มีความใกล้เคียงกัน⁸ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 70 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คัดเลือกเข้ากลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการหยิบฉลากจนครบจำนวน

เกณฑ์ในการคัดเข้าของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาต่อเนื่องที่โรงพยาบาลพระแสง ที่มีอัตร率为 18-59 ปี มีผล HbA1C > 7 mg/dl ในระยะเวลา 3 เดือน ก่อนการทดลอง และสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม สามารถ อ่าน เขียน ภาษาไทยได้ ไม่มีภาวะแทรกซ้อน

เกณฑ์การคัดออกของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ป่วยที่มีภาวะแทรกซ้อนที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ไม่สามารถอ่าน เขียนภาษาไทยได้ และไม่สมัครใจเข้าร่วมโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม มี 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับ อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ของครอบครัว

ส่วนที่ 2 แบบประเมินพฤติกรรมการดูแลตนเองเป็นการวัดพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน และแบบประเมินความรู้เรื่อง โรคเบาหวาน

ส่วนที่ 3 แบบบันทึกข้อมูลสุขภาพ ได้แก่ ระดับน้ำตาลในเลือด ระดับน้ำสมนูห์ในเลือด ความดันโลหิต รอบเอว น้ำหนัก ส่วนสูง ดัชนีมวลกาย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง

โปรแกรมคำนวณเบลี่ยนพฤษติกรรมสุขภาพผู้ป่วยเบาหวานแบบเข้มข้น ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นด้วยตัวเอง โดยใช้หลัก 3.0, 2.8.⁹ และการทบทวนงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโปรแกรมการดูแลผู้ป่วย ประกอบด้วย กิจกรรมฐานให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ จำนวน 4 ฐาน คือ อาหาร ออกกำลังกาย ารมณ์ และ เลิกสูบและบุหรี่

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 4 ท่าน ประกอบด้วยแพทย์ประจำคลินิกเบาหวาน พยาบาลวิชาชีพเฉพาะทางการจัดการ โรคเบาหวาน และความดัน โลหิตสูง นักโภชนาการ พยาบาลวิชาชีพประจำคลินิกเบาหวาน และน้ำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหาความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้สูตร คำนวณสัมประสิทธิ์เอดอลฟ์ (Cronbach's alpha coefficient)⁷ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

รวบรวมแบบสอบถาม ระดับน้ำตาลสะสมจากเวชระเบียนของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนและหลังการทดลอง รวบรวมข้อมูลระดับน้ำตาลในเลือดระหว่างการทดลองของทั้ง 2 กลุ่ม สัปดาห์ละครั้ง รวม 8 ครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยวิธีแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- เปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง ระดับน้ำตาลและระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสม (HbA1C) ดัชนีมวลกาย รอบเอว ในระยะก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (Independent sample t-test)

ผลการวิจัย

โปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้นที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย กิจกรรมฐานให้ความรู้และฝึกปฏิบัติ จำนวน 4 ฐาน คือ อาหาร ออกรำลึกกาย อารมณ์ และ เด็กสุรา และบุหรี่ เป็นระยะเวลา 1 วัน ฐานละ 1 ชั่วโมง 30 นาที หลังจากนั้น เมื่อการติดตามผลการปฏิบัติตัว ระดับน้ำตาลในเลือด ทางโทรศัพท์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง จนครบ 8 สัปดาห์ ผลการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

จากการศึกษาพบว่าผู้ป่วยเบาหวานวัยทำงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 70.40 โดยอยู่ในช่วงอายุตั้งแต่ 25-59 ปี สถานภาพสมรส ร้อยละ 91.40 โสด ร้อยละ 5.70 และหม้าย/หย่า/แยก ร้อยละ 2.90 ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ 65.70 ค้าขาย ร้อยละ 20.00 รับช่าง ร้อยละ 11.40 จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 47.10 ประถมศึกษา ร้อยละ 44.30 ไม่ได้รับหนังสือ 4.30 รายได้ต่ำสุด 3,000 บาท และสูงสุดเฉลี่ย 12,928.57 บาท ส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลตนเอง ร้อยละ 94.30 อีกร้อยละ 5.70 ไม่ได้รับ โดยได้รับจากแพทย์และพยาบาล ร้อยละ 80 และ 84.30 และร้อยละ 15.70 จากแหล่งอื่นๆ ในด้านการรับประทานอาหาร ร้อยละ 48.60 รับประทานอาหารตามปกติเหมือนก่อนเป็นเบาหวาน ร้อยละ 51.40 รับประทานอาหารตามคำแนะนำของแพทย์ พยาบาล โดยร้อยละ 82.90 ไม่รับประทานอาหารรสดชาติหวาน ส่วนใหญ่ไม่มีภาวะแทรกซ้อนร้อยละ 97.20 อีกร้อยละ 1.40 มีภาวะแทรกซ้อนทางด้านทางใต้ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมายตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=70)	ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.
1. เพศ				
ชาย	20	28.20	-	-
หญิง	50	70.40	-	-
2. อายุ				
น้อยสุด	25		48.76	7.45
สูงสุด	59			
3. สถานภาพสมรส				
โสด	4	5.70	-	-
คู่	64	91.40	-	-
หม้าย	2	2.90	-	-

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (N=70)	ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.
4. อาชีพ				
เกษตรกรรม	46	65.70	-	-
รับจ้าง	8	11.40	-	-
ค้าขาย	14	20.00	-	-
ธุรกิจการ	1	1.40	-	-
อื่นๆ	1	1.40	-	-
5. การศึกษา				
ไม่ได้เรียน	3	4.30	-	-
ประถม	31	44.30	-	-
มัธยม	33	47.10	-	-
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	2.90	-	-
ปริญญาตรี	1	1.40	-	-
6. รายได้				
ต่ำสุด	3000		12928.57	7497.48
สูงสุด	45000			
7. ระยะเวลาการเป็นเบาหวาน				
น้อยที่สุด	1		6.06	4.67
มากที่สุด	23			
8. การได้รับข้อมูลการดูแลตนเอง				
ได้รับ	66	94.30	-	-
ไม่ได้รับ	4	5.70	-	-
ได้รับจากแพทย์	56	80	-	-
ได้รับจากพยาบาล	59	84.30	-	-
ได้รับจากแหล่งอื่น	11	15.70	-	-
13. ข้อมูลการรับประทานอาหาร				
รับประทานอาหารตามปกติ	34	48.60	-	-
คำแนะนำของแพทย์ พยาบาล	36	51.40	-	-
รับประทานรสหวาน	12	17.10	-	-
รับประทานอาหารสจด	16	22.90	-	-
รับประทานอาหารสชาติอื่น	11	15.70	-	-

ข้อมูลที่ว่าไง	จำนวน (N=70)	ร้อยละ	$\bar{x}$	S.D.
14. มีภาวะแทรกซ้อน	2	2.90	-	-
ไม่มีภาวะแทรกซ้อน	68	97.10	-	-
มีภาวะแทรกซ้อนทางตา	1	1.40	-	-
มีภาวะแทรกซ้อนทางไต	1	1.40	-	-

2. ผลของการคูณลbacn เองก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้น

2.1 คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน

เมื่อยิ่งเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองพบว่าคะแนนความรู้ของกลุ่มทดลองภายหลังเริ่มสืบการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	P
ก่อนการทดลอง	ทดลอง	31.57	3.65	0.44	0.66
	ควบคุม	31.28	0.96		
หลังการทดลอง	ทดลอง	49.03	1.65	54.06**	<0.001
	ควบคุม	31.03	1.07		

*ภัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความถี่และร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน คะแนนเต็ม 54 แบ่งเป็น 3 ระดับ 1-18 หมายถึง มีความรู้ในระดับต่ำ 19-36 หมายถึง มีความรู้ในระดับปานกลาง และ 37 ขึ้นไป หมายถึง มีความรู้ในระดับสูง กลุ่มทดลอง มีระดับความรู้ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 97.10 ระดับสูง หนึ่งคนคิดเป็นร้อยละ 2.90 ในขณะที่กลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 100 ภายหลังเริ่มสืบการทดลอง กลุ่มทดลองมีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง ร้อยละ 100 ส่วนกลุ่มควบคุมมีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานในระดับปานกลาง ร้อยละ 100 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงความถี่และร้อยละของคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	ระดับความรู้				ร้อยละ			
				คะแนนเต็ม	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	
ก่อนการ	1	35	2.03	0.17	54	0.00	34	1	0.00	97.10	2.90
ทดลอง	2	35	2.00	0.00		0.00	35	0.00	0.00	100	0.00
หลังการ	1	35	3.00	0.00	54	0.00	0.00	35	0.00	0.00	100
ทดลอง	2	35	2.00	0.00		0.00	35	0.00	0.00	100	0.00

2.2 คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยด้านพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง พนว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองเพิ่มขึ้นจากก่อนการทดลองและเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

	กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	P
ก่อนการทดลอง	ทดลอง	35	59.26	4.81	-0.32	0.75
	ควบคุม	35	59.62	4.96		
หลังการทดลอง	ทดลอง	35	67.51	2.65	17.91**	<0.001
	ควบคุม	35	53.31	3.87		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ความฉี่และร้ออยละของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง คะแนนเต็ม 75 แบ่งออกเป็น 3 ระดับ 1-25 หมายถึง มีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ถูกต้องในระดับต่ำ 26-51 หมายถึงมีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ถูกต้องในระดับปานกลาง 52 ขึ้นไป หมายถึงมีพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ถูกต้องในระดับสูง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมต่อๆ ไปอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 97.10 ระดับปานกลาง กลุ่มละ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.90 ภายหลังเสร็จสิ้นการทดลอง พนว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ในขณะที่กลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมอยู่ในระดับสูง 28 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ระดับปานกลางจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ดังแสดงในตาราง 4

ตารางที่ 4 แสดงความฉี่และร้ออยละของคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	ระดับคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง			ร้อยละ			
				คะแนน	เต็ม	ต่ำ	ปาน	สูง	ต่ำ	
						กลาง	กลาง	กลาง	ปาน	สูง
ก่อนการ	1	35	2.97	0.169	75	0.00	1	34	0.00	2.9
ทดลอง	2	35	2.97	0.169		0.00	1	34	0.00	2.9
หลังการ	1	35	3	0.00	75	0.00	0.00	35	0.00	0.00
ทดลอง	2	35	2.8	0.458		0.00	7	28	0.00	20

ผลลัพธ์การดูแลตนเองของกลุ่มป้าหมายก่อนและหลังเข้าร่วมนานาหวานแบบเข้มข้นประเมินจาก ระดับน้ำตาลในเลือดรายสัปดาห์ (FBS) ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสม (HbA1C) ดัชนีมวลกาย (BMI) เส้นรอบเอว ค่าความดันโลหิตและคะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเอง

2.3 ระดับน้ำตาลในเลือดรายสัปดาห์ (FBS)

ระดับน้ำตาลในเลือดรายสัปดาห์ คำนวณจากการเฉพาะช่วงเวลาของการดำเนินกิจกรรมค่ายนานาหวานแบบเข้มข้น 8 สัปดาห์ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มทดลองเริ่มลดลงในสัปดาห์ที่ 2 โดยในสัปดาห์ที่ 2 สัปดาห์ที่ 4 และ สัปดาห์ที่ 6 ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ ($P<0.05$) สัปดาห์ที่ 5 สัปดาห์ที่ 7 และ สัปดาห์ที่ 8 ระดับน้ำตาลในเลือดของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.01$) ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สัปดาห์ที่	กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	P
1	ทดลอง	35	193.34	77.92	0.957	0.34
	ควบคุม	35	176.37	70.19		
2	ทดลอง	35	147.86	31.56	-2.58*	0.01
	ควบคุม	35	187.23	85.82		
3	ทดลอง	35	143.34	27.34	-1.38	0.17
	ควบคุม	35	155.51	44.34		
4	ทดลอง	35	141.20	26.66	-2.36*	0.02
	ควบคุม	35	168.11	62.03		
5	ทดลอง	35	136.51	25.26	-2.80**	<0.001
	ควบคุม	35	161.86	47.30		
6	ทดลอง	35	139.97	26.58	-2.46*	<0.001
	ควบคุม	35	160.31	41.02		
7	ทดลอง	35	136.83	26.04	-2.81**	<0.001
	ควบคุม	35	162.02	46.23		
8	ทดลอง	35	134.19	40.91	-2.72**	<0.001
	ควบคุม	35	137.97	76.13		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.4 ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสม (HbA1C)

เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ภายหลังเสร็จสิ้นการทดลองระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบระดับน้ำตาลในเลือด HbA1C ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

		กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	ทดลอง	35	8.99	1.90	13.31	-1.57	0.12
	ควบคุม	35	13.31	16.14			
หลังการทดลอง	ทดลอง	35	7.90	1.67	9.035	-2.18*	0.03
	ควบคุม	35	9.035	2.30			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 ดัชนีมวลกาย (BMI)

เปรียบเทียบดัชนีมวลกาย (BMI) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองพบว่า ค่าดัชนีมวลกายของกลุ่มทดลองมีค่าลดลงจากก่อนการทดลอง และมีค่าลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าดัชนีมวลกายระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

		กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	1	35	28.55	4.75	5.72	0.16	0.87
	2	35	28.34	4.32			
หลังการทดลอง	1	35	27.92	4.32	5.81	-0.197	0.84
	2	35	28.16	4.32			

2.6 เส้นรอบเอว (West)

เปรียบเทียบเส้นรอบเอว (West) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลองพบว่า เส้นรอบเอวในกลุ่มทดลองลดลงจากก่อนการทดลองและลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบเส้นรอบเอวระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

		กลุ่ม	จำนวน	Mean	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	ทดลอง	35	96.26	11.32	12.96	1.38	0.17
	ควบคุม	35	92.26	12.89			
หลังการทดลอง	ทดลอง	35	94.59	12.89	12.90	0.30	0.76
	ควบคุม	35	93.34	12.90			

2.7 ค่าความดันโลหิต

เปรียบเทียบค่าความดันโลหิตระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองพบว่า ภายในหลังเสร็จสิ้นการทดลองค่าความดันโลหิตของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและลดลงมากกว่า กลุ่มควบคุม โดยค่าความดันโลหิตตัวบน (Systolic) ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.01$) ส่วนค่าความดันโลหิตตัวล่าง (Diastolic) ลดลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าความดันโลหิตระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

		กลุ่ม	N	Mean	S.D.	t	p
ก่อนการทดลอง	ทดลอง	Systolic1	35	137.71	16.78	1.38	0.17
	ควบคุม	Systolic1	35	132.57	14.24		
	ทดลอง	Diastolic1	35	83.48	11.50	2.70	<0.001
	ควบคุม	Diastolic1	35	76.51	10.05		
หลังการทดลอง	ทดลอง	Systolic2	35	123.71	7.24	-4.10**	<0.001
	ควบคุม	Systolic2	35	133.97	12.92		
	ทดลอง	Diastolic2	35	75.69	3.84	-1.25	0.21
	ควบคุม	Diastolic2	35	104.45	136.10		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผล

การวิจัยแบบกึ่งทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพแบบเข้มข้นในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงานที่ควบคุมระดับน้ำตาลไม่ได้ โดยการเปรียบเทียบความรู้สึก่อนและหลังการทดลอง คะแนนพฤติกรรมการดูแลตนเองและผลของการดูแลตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มป้าหมายคือผู้ป่วยโรคเบาหวานวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 18 ถึง 59 ปี ที่มารับบริการที่คลินิกโรคเรื้อรัง ผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลพระมงกุฎ 2564 ที่ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ (ประเมินจาก HbA1C ในช่วง >7) ผลการศึกษานำเสนอข้อมูลทั่วไปและผลของการดูแลตนเองภายหลังการเข้าร่วมโครงการวิจัย ในด้านข้อมูลทั่วไปพบว่า ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 49 ปี สถานภาพสมรสคู่ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา รายได้เฉลี่ย 13,000 บาท ระยะเวลาการเป็นโรคเบาหวานเฉลี่ย 6 ปี และยังไม่มีภาวะแทรกซ้อนทางด้านตา ไต เท้า หลอดเลือดสมองและหลอดเลือดหัวใจที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ป่วยเบาหวานที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลการดูแลตนเองจากแพทย์ พยาบาล ส่วนใหญ่ซึ่งคงรับประทานอาหารตามปกติเหมือนเดิมก่อนที่ยังไม่เป็นเบาหวาน

ภายในหลังเสร็จสิ้นการทดลองพบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานและพฤติกรรมการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ ระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) ระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสม (HbA1C) ค่าความดันโลหิตของกลุ่มทดลองลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าดัชนีมวลกาย (BMI) และส่วนรอบเอว (Waist) ที่ลดลงเช่นเดียวกันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

โปรแกรมค่ายเบาหวานที่พัฒนาขึ้นช่วยให้กลุ่มทดลองมีความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองที่ดีขึ้นโดยพิจารณาได้จากคะแนนความรู้และพฤติกรรมการดูแลตนเองของกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นก่อนการทดลองและเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมทั้งยังสามารถช่วยลดระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) และระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสม (HbA1C) ค่าความดันโลหิตของกลุ่มทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งที่ใช้เวลาเพียง 8 สัปดาห์ เป็นการพัฒนาโปรแกรมที่เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มวัยทำงาน โดยเฉพาะ ทำให้สามารถเข้าถึงปัญหาและความต้องการของผู้ป่วยได้อย่างเจาะจง การศึกษาครั้งนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาในอดีตที่ได้พัฒนาโปรแกรมการพัฒนาความรู้การจัดการตนเองและการมีส่วนร่วมของครอบครัวตามแนวคิดการจัดการตนเอง (Self-Management) ใช้เวลา 12 สัปดาห์ และ โปรแกรมสุขศึกษาเพื่อการดูแลผู้ป่วยเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลิน ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยใช้แนวคิด Health Belief Model ใช้เวลา 4 สัปดาห์ ผลการศึกษาพบว่าคะแนนพฤติกรรมการจัดการตนเองเพิ่มขึ้น และระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือดลดลง ความรู้เกี่ยวกับการรับรู้ความรุนแรงของโรคเบาหวานและการปฏิบัติดุณหันน์ในการดูแลตนของกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุมและดีกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ¹⁰

ค่าดัชนีมวลกาย(BMI) และสีนรอนเอว(West) ของกลุ่มทดลองมีค่าลดลงมากกว่าก่อนการทดลองและมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจากการศึกษาระดับน้ำตาลในอดีตที่ใช้เวลาเพียง 8 สัปดาห์ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะประเมินค่าดัชนีมวลกายและสีนรอนเอวซึ่งการวัดค่าตั้งกล่าวจะต้องใช้เวลาที่มากกว่านี้ จะเห็นได้จากการศึกษาในอดีตที่วัดผลการทดลองในค้านค้านนิมวลกายและสีนรอนเอวใช้เวลาศึกษา 16 สัปดาห์และ 9 เดือน พบว่า ระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ยสะสม และค่าดัชนีมวลกายลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ^{11,12}

ข้อเสนอแนะ

โปรแกรมค่ายเบาหวานแบบเข้มข้นสามารถนำไปพัฒนาต่ออย่างสำหรับการดูแลผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้ในกลุ่มน้อยอื่นและในพื้นที่อื่นที่มีบริบทใกล้เคียงกัน แต่ควรเพิ่มระยะเวลาการติดตามประเมินผลเพื่อให้สามารถประเมินค่าดัชนีมวลกายและรอบเอวได้

จริยธรรมการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบจาก คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี เลขที่ โครงการวิจัย STPHO2020-006 และผู้ที่ร่วมโครงการได้รับการชี้แจงและลงนามให้ความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรทุกราย

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลสงเคราะห์ ที่ได้ร่วมจัดทำค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมน้ำตาลไม่ได้ของโรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

1. World Health Organization (2564). Diabetes. Retrieved 25 May 2021 from <https://www.who.int/health-topics/diabetes>

#tab=tab_1.

2. สถาบันวิจัย จัดการความรู้และมาตรฐานการควบคุมโรค (สวคร.) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2556). แผนยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาด้านการป้องกันควบคุมโรคและภัยสุขภาพของ ประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564 (2556) ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564 ค้นจาก <http://irem.ddc.moph.go.th/book/detail/78>.
3. กรมควบคุมโรค กองโรคไม่ติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข (2562). รายงานสถานการณ์โรค NCDs เมษาหวาน ความดันโลหิตสูงและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. 2562. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564 ค้นจาก <http://www.thaincd.com/2016/media-detail.php?id=13865&tid=&gid=1-015-005>.
4. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2015). คู่มือการจัดบริการสุขภาพ “กลุ่มวัยทำงาน” แบบบูรณาการ 2558. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564 ค้นจาก <http://www.thaincd.com/document/file/download/paper-manual/AF.pdf>.
5. นุชรี อาบสุวรรณ และนิตยา พันธุ์เวทย์. สำนักงานโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค. ประเด็นสารรณรงค์วันเบาหวานโลก 2558. ค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2564 ค้นจาก [thaincd.com/document/hot%20news/ใบหวานโลก.pdf](http://www.thaincd.com/document/hot%20news/ใบหวานโลก.pdf).
6. วิชรา สุทธิธรรม และคณะ. (2559). ผลของโปรแกรมพัฒนาความสามารถในการดูแลตนเองต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและระดับอีโค้กอนิเอยันซ์ ของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 โรงพยาบาล ล้านสกา วารสารสภากาชาดไทย ปีที่ 31 ฉบับที่ 1 มกราคม-มีนาคม 2559.
7. Cohen, J. (1988). Statistical power analysis for the behavioral sciences (2nd). New York: John Wiley and Sons, Inc.
8. คุลหลีลี ชายเกตุ, อาจารย์พิพัฒน์ บัวพิชช์, ปิยะนุช จิตตัณฑ์, และอุษณี เพชรรัชชาติ (2561). ผลของ โปรแกรมส่งเสริมปัจจัยความสามารถในการเลือกรับประทานอาหารของผู้ป่วยเบาหวานมุสลิมน้ำหนักเกินที่ควบคุมน้ำตาลไม่ได้. วารสารพยาบาลสหกalinครินทร์. 38(2), 79-94.
9. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2564). 3 อ. 2 ส. รหัสป้องกันโรค. สืบค้นวันที่ 25 พฤษภาคม 25624, จาก https://multimedia.anamai.moph.go.th/infographics/info_190-protect/.
10. นุสรา วิโรจนนกญา (2560). ผลของโปรแกรมการพัฒนาความรู้ การจัดการตนเองและการมีส่วนร่วม ของผู้ดูแลต่อระดับน้ำตาลเฉลี่ยสะสมในเลือดและการระดับความเสี่ื่อมของໄดในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดไม่ได้. วารสารวิชาการแพทย์เขต 11. 31(1), 41-48.
11. อุไรวรรณ พานทอง และ พัชรากรณ์ ใจวัฒนาภูล (2563). ผลของโปรแกรมการเสริมสร้างพลัง สำนักงานต่อพฤษิตกรรมการดูแลตนเอง ระดับ HbA1C และผลลัพธ์ทางคลินิก ในผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่ควบคุมน้ำตาลในเลือดไม่ได้. วารสารพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข. 30(1), 14-24.
12. วัชรากรณ์ นาพิกุล, คำไฟฟ์ เกณฑ์ และ สุรภา พิลาอ่อน (2563). ผลของโปรแกรมสนับสนุนการจัดการตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานที่ควบคุมน้ำตาลไม่ได้ โรงพยาบาลเปียงน้อย จังหวัดขอนแก่น. วารสารสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่น. 2(1), 77-90.